

ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ

Ἐν Κονίτῃ τῇ 27ῃ Αὐγούστου 1994

Σύντομος ἰδιόχειρος Διαθήκη μου.

Κατόπιν τῆς κλονισθείσης ὑγείας μου καί ἐπειδή ἡ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ὥρα τῆς ἐξόδου μου εἶναι ἄδηλος, γράφω ἰδίαις χερσί τήν Διαθήκην μου, ἥτις ἀποτελεῖ καί τήν τελευταίαν μου βούλησιν :

α) Εὐγνωμονῶ ἐξ ὅλης ψυχῆς καί καρδίας τόν Ἅγιον Θεόν, διότι, καίτοι ἀνάξιον ὄντα ἀπό πάσης ἀπόψεως, μέ ἐτίμησε ποικιλοτρόπως, ἀξιώσας με μάλιστα καί τοῦ ἀνωτάτου ἀξιώματος τῆς Ἀρχιερωσύνης. Ἄς εἶναι εὐλογημένον καί δοξασιμένον τό Πανάγιον Ὄνομά Του εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

β) Εὐχαριστῶ ἐπίσης τήν Ἀδελφότητα Θεολόγων «Σωτήρ», τήν μητέρα καί τροφόν μου, εἰς τά σπλάγχνα τῆς ὁποίας ἐγαλουχήθην πνευματικῶς, διά τήν ὅλην της πνευματικὴν βοήθειαν καί στοργήν πρὸς τό πρόσωπόν μου, μάλιστα δέ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀσθενείας μου.

γ) Εὐχαριστῶ ἀπό τά βάθη τῆς ψυχῆς μου τούς πολυτίμους συνεργάτας, πού μου ἐχάρισε ὁ Θεός εἰς τήν Ἐπαρχίαν μου, τόσον τούς κληρικούς, ὅσον καί τούς λαϊκούς, καθὼς ἐπίσης καί τὰς εὐσεβεστάτας συνεργάτιδας εἰς τό ἔργον τῆς Ἱεραποστολῆς, τῶν φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ κ.λ.π. Ἰδιαίτερα θά ἤθελα νά ἀναφερθῶ εἰς τήν θυσίαν καί τήν αὐταπάρνησιν πού ἔδειξαν οἱ ἀρχιμ. π. Ἀνδρέας Τρεμπέλας, π. Θεόδωρος Διαμάντης, π. Κοσμάς Σιώζος, π. Νικόλαος Χατζηνικολάου, π. Χριστόδουλος Δεληγιάννης, πρωτοπρεσβύτερος καί ψυχὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὁ διάκονος Ἰωήλ Κωνστανταρος, ὡς καί ὁ ἐκλεκτός μας ὁδηγός Λεωνίδα Νικολάου.

Ὅλοι οἱ ἀνωτέρω τὰ ἐθυσίασαν ὅλα καί ἦλθαν διά νά μείνουν κοντά μου καί νά ἐργασθοῦν μετὰ πάσης αὐταπαρνήσεως καί ἀφοσιώσεως εἰς τό πρόσωπόν μου. Τό αὐτό ἔπραξαν καί αἱ ἐκλεκταί μας συνεργάτιδες καθηγήτριες διδασκάλισσες κ.λ.π.

Ὁ Κύριος νά τούς εὐλογήσῃ ὅλους καί νά ἀνταμείψῃ ἐπὶ γῆς καί ἐν οὐρανοῖς τήν θυσίαν τους αὐτήν καί αὐταπάρνησιν.

δ) Θά ἦτο παράλειψις νά μὴν εὐχαριστήσω καί ὅλους τούς ἱερεῖς τῆς Ἐπαρχίας μου καί τόν πιστόν λαόν της, καί διά τήν ἀγάπην τους τήν θερμὴν, ἀλλά καί διά τήν ἀκούραστον καί ὀλοπρόθυμον συμπαράστασίν τους στίς δύσκολες ἡμέρες πού ἐπεράσαμε.

ε) Πολλήν δέ εὐγνωμοσύνην αἰσθάνομαι καί πρὸς τούς ἐκλεκτούς συνεργάτας τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου Βορ/κοῦ Ἀγῶνος (ΠΑ.ΣΥ.Β.Α.), καθὼς καί πρὸς τὰ ἡρωϊκά παλληκάρια τῆς Σ.Φ.Ε.Β.Α., μέ τήν συνεργασίαν τῶν ὁποίων ἐβοηθήσαμε εἰς τήν προώθησιν τοῦ Βορ/κοῦ θέματος.

στ) Τί δέ νά εἶπω διά τούς προσφιλεῖς μου ἀδελφούς καί πονεμένους Βορ/τες, τούς ὁποίους τόσον πολύ ἠγάπησα καί ἠγωνίσθην μέ ὅλες μου τίς δυνάμεις, διά τὰ δικαιώματά τους ; Λυποῦμαι μόνον πικρά, διότι τό ἐπίσημον κράτος δέν ἔδειξε τό ἀρμόζον ἐνδιαφέρον, ὅποτε τὰ πράγματα θά ἦσαν σήμερα πολύ καλύτερα εἰς τήν πολυπαθὴ Β. Ἠπειρον. Πάντως, παρακαλῶ τούς ἀδελφούς Βορ/τες νά μείνουν στὸν τόπο τους καί νά συνεχίσουν ἐνωμένοι καί μονοιασμένοι τόν Ἀγῶνα τους διά τήν ἀνάκτησιν τῶν δικαιωμάτων τους. «Ἴσχύς ἐν τῇ ἐνώσει». Ἐγὼ δέ ταπεινῶς θά προσεύχωμαι ὑπὲρ τοῦ Λυτρωμοῦ των.

ζ) Ἡ θητεία μου εἰς Ἰωάννινα ὡς Ἱεροκήρυκος ἀποτελεῖ τήν ὠραιότεραν ἐποχὴν τῆς ζωῆς μου. Εὐχαριστῶ φίλους, συνεργάτας καθὼς καί ὅλον τόν Γενναῖον Ἠπειρωτικόν λαόν διά τήν ἀγάπην τους καί τήν ἐκτίμησίν τους.

η) Ζητώ , τώρα, συγγνώμην από όλους, όσους έλύπησα ή επίκρανα καθ' οίονδήποτε τρόπον. Παρέχω δέ και έγω τήν έξ όλης ψυχής και καρδιάς μου συγχώρησιν εις όσους, άθελά τους, μέ έλύπησαν και μάλιστα έξ αιτίας του έθνικού θέματος τής Β. Ήπειρου. Τώρα, άσφαλώς, όπως έξελίχθησαν τά πράγματα, όλοι, ύποθέτω, θά άντελήφθησαν τήν άγνότητα των προθέσεών μου.

θ) Περιουσιακά στοιχεία : Περιουσίαν άτομικήν κινήτην ή άκίνητον δέν έχω νά αφήσω. Ούτε έκληρονόμησα , ούτε απέκτησα μέ τήν Ίερωσύνην μου. Ό, τι χρήματα εύρεθούν εις τό γραφείον μου, γνωρίζουν οί στενοί μου συνεργάται, ότι άνήκουν εις φιλανθρωπικούς σκοπούς.

ι) Όρίζω , τέλος, τριμελή έπιτροπήν εκ των άρχ/τών Θεοδώρου Μπεράτη, Άνδρέου Τρεμπέλα και Κοσμā Σιώζου, όπως ρυθμίσουν κατά τήν κρίσην τους τά προωπικά μου είδη, ήτοι άμφια, βιβλία, κ.λ.π. Παρακαλώ νά δοθούν ως ένθύμιον εις όλους τούς συνεργάτας μας. Άπό τά άμφια, βιβλία κ.λ.π. τινά νά μείνουν και εις τήν Ίεράν Μητρόπολιν.

ια) Στούς κατά σάρκα συγγενείς μου αφήνω τήν εύχήν μου και τήν άγάπην μου. Νά είναι μέ τόν Χριστόν πάντοτε. Τούς εύχαριστώ δέ, διότι ουδέν πρόσκομμά μοι έδημιούργησαν και τήν περίοδον τής Ίερατείας μου.

ιβ) Η νεκρώσιμος άκολουθία μου νά ψαλή , παρακαλώ, εις τόν Ίερόν Ναόν του Άγίου Κοσμā του Αίτωλου, έν Κονίτση.

Η δέ ταφή μου νά λάβη χώραν εις τήν Ίεράν Μονήν Μολυβδοσκεπάστου έντός του Περιβόλου τής Μονής.

Ταυτα είχα νά διατυπώσω έν συντομία.

Και τώρα, Σύ Κύριέ μου, Κύριε, τόν όποϊον, παρά τήν έν γένει άμαρτωλότητά μου, Σέ ήγάπησα, Γενοϋ Ίλεως εις τήν άμαρτωλήν μου ψυχήν και αξιώσόν με μετά του εύγνώμονος ληστοϋ τής έπουρανίου σου Βασιλείας . Αμήν.

Έν Κονίτση τή 27η Αύγούστου 1994

† Ό Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης Σεβαστιανός